

FŐVÁROSI ÍTÉLŐTÁBLA
3.Kf.27.611/2006/4. szám

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN !

A Fővárosi Ítéltábla a Lehner Ügyvédi Iroda ügyintéző: dr. Lehner Katalin ügyvéd által képviselt felperesnek a jogtanácsos által képviselt **Országos Rádió és Televízió Testület** (1088 Budapest, Reviczky u. 5.) alperes ellen médiaügyben hozott közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata iránt indult perében a Fővárosi Bíróság 2006. június 14. napján kelt 3.K.31.297/2006/5. számú ítélete ellen a felperes 6. sorszám alatt előterjesztett fellebbezésére meghozta az alábbi

Í T É L E T E T

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 20.000 (Húszezer) forint másodfokú perköltséget.

A fellebbezési illetéket az állam viseli.

Ez ellen az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

A felperes 2005. október 25-én 16 óra 31 perces kezdettel mutatta be a ... által gyártott, és a vele a 2005. január 1-én kötött megállapodás alapján sugárzott ... című horgászmagazint, melynek végén megjelent, hogy „A műsor főtámogatója a..., médiatámogató:...” felirat. A műsor játékának nyereményeit a támogatók biztosították.

Az alperes a 141/1/2006.(I.25.) számú határozatával megállapította, hogy a felperes megsértette a rádiózásról és televíziózásról szóló 1996. évi I. törvény (a továbbiakban: Rttv.) 25. §-át, ezért az Rttv. 112. § (1) bekezdés e) pontja alapján 200.000,- Ft bírság megfizetésére kötelezte. Azzal érvelt, hogy a ... című horgászmagazin nem tartozik az Rttv. 25. §-a által meghatározott támogatható műsorszámok kategóriájának egyikébe sem. Nem tulajdonított jelentőséget annak, hogy a műsorszám külső gyártásban készült.

Az alperes határozatának bírósági felülvizsgálata iránt a felperes terjesztett elő keresetet, annak megváltoztatását kérte, mert az Rttv. terhére rótt rendelkezését nem sértette meg. A Legfelsőbb Bíróság Kf.IV.37.386/2002/6. számú ítélete és az alperes 572/2000.(VII.5.), illetve 1452/2000.(X.18.) számú határozatai alapján azzal érvelt, hogy az Rttv. 25. §-ába foglalt támogatási tilalom a saját gyártású műsorokra vonatkozik, annak megsértése a külső gyártású műsorok esetében nem lehetséges. A külső gyártóktól vásárolt műsorok többsége szükségképpen a gyártónak nyújtott támogatások igénybevételeivel jön létre, a gyártók ragaszkodnak a nevük és támogatóik feltüntetéséhez, a velük kötött hosszú távú szerződések felbontása a felperesnek anyagi és egyéb nehézséget okozna.

Az elsőfokú bíróság a felperes keresetét elutasította. Az alperes által feltárt, a perben nem vitatott tényállás és a kifogásolt műsor videofelvételének megtekintése után arra az álláspontra helyezkedett, hogy a magazin nem tartozik az Rttv. 25. §-ában meghatározott támogatható műsorszámok közé. Az erre alapított jogsértés attól függetlenül fennáll, hogy nem a felperes gyártotta a műsort, mert minden általa sugárzott műsorszám meg kell, hogy feleljen az Rttv. rendelkezéseinek. A felelőssége objektív. Nem tulajdonított jelentőséget a jogkérdés megítélése szempontjából az elsőfokú bíróság annak, hogy a gyártókkal kötött sugárzási szerződések felbontása a felperesre nézve milyen következménnyel jár, illetőleg rá milyen kötelezettséget ró. Az Rttv. 3. §-a szerinti felelősség a felperesé, az ő kötelezettsége olyan szerződéses kapcsolatokat és gyártási metódust kialakítani, amely révén a sugárzásra kerülő műsorszám megfelel a törvény elvárásainak. Kitért arra is, hogy az alkalmazott jogkövetkezmény - a bírság - miért jogszerű.

Az elsőfokú bíróság ítéletének a kereseti kérelem szerinti megváltoztatása és az alperes másodfokú perköltségben történő marasztalása iránt a felperes terjesztett elő fellebbezést. Ismételten arra hivatkozott, hogy a műsort a vele polgári jogviszonyban álló harmadik személy gyártotta és nincs joga a kész, sugárzásra alkalmas anyag megváltoztatására. Előadta, hogy a támogatás definícióját meghatározó Rttv. 2. § 44. pontja és az Rttv. 25. §-a csak együtt értelmezhető. A támogatást a ... című műsor gyártója kapta, ő, mint műsorszolgáltató abban nem részesült. Az Rttv. hatályos rendelkezései nem tilalmazzák, hogy a közszolgálati

műsorszolgáltató harmadik személytől műsorokat szerezzen be, és azt sem, hogy a harmadik személy a műsor elkészítéséhez további személyeket vegyen igénybe, kizárólag az a magatartás ütközik a törvény rendelkezésébe, ha a közszolgálati műsorszolgáltató maga fogad el hozzájárulást. Az elsőfokú bíróság érvelésével ellentétben az Rttv. 3. §-a konkrét ügyre nem alkalmazható, mert annak rendeltetése nem a „támogatás vagy nem támogatás” kérdésének szabályozása, hanem az alkotmányos alapkérdések rendezése.

Az alperes a fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását és a felperes másodfokú perkölségének megfizetésére kötelezését kérte. A Fővárosi Ítéltábla eseti döntéseivel támasztotta alá azt a határozati álláspontját, hogy a felperes az általa sugárzott műsorszámokért teljes felelősséggel tartozik függetlenül attól, hogy saját vagy külső gyártású műsorszámról van szó.

A fellebbezés nem alapos.

Az Rttv. hatálya a műsorszolgáltatásra terjed ki, a törvény annak elveit, szabályait rendezi, és annak kíván érvényt szerezni. Az Rttv. felelősséget kimondó 3. §-a - amint arra a felperes is helyesen hivatkozott - alapvető rendelkezés, amely a törvény egészére irányadó. Az alapelv címzettje a műsorszolgáltató, megsértése más rendelkezéssel azonosan, törvénytértésnek minősül.

A műsorszolgáltató a törvény olyan alanyi kötelezettje, aki a műsorszolgáltatásának tartalmát a törvény adta keretek között szabadon határozhatja meg, az Rttv. rendelkezéseinek megtartásáért felelősséggel tartozik. Ez a felelősség át nem hárítható, függetlenül attól, hogy a bemutatott műsorszám saját, vagy külső gyártású. Mindkettőnek teljesítenie kell a törvényi követelményeket. A műsorszolgáltató azzal, hogy átveszi a más által gyártott olyan támogatott műsorszámot, amelyért a támogatást a gyártó kapta, és azt bemutatja, helytállni tartozik azért, hogy az az ő műsorszolgáltatásában megfelel a Rttv. szabályainak. Ha a sugárzott műsor az Rttv. valamely rendelkezését sérti, azért a műsorszolgáltató felel. Az Rttv. rendelkezéseit a műsorszolgáltatónak kell betartania, hiszen a törvény hatálya az ő műsorszolgáltatására terjed ki, az Rttv. arra tartalmaz előírásokat. Nem érinti a műsorszolgáltatónak harmadik személlyel vagy szervezettel való jogviszonyát. Harmadik személyekre nézve az Rttv. törvényi hatálya nem terjed ki.

Közigazgatási jogviszony az Rttv. 41. § (1) bekezdés b) pontja és a 112. § alapján eljáró alperes és a műsorszolgáltató között jön létre. Az alperes hatáskörében eljárva ennél fogva a harmadik személytől származó műsorszám beszerzése, és sugárzása esetén is a műsorszolgáltató magatartását vizsgálja. Mindezek szem előtt tartásával az elsőfokú bíróság ezért helyesen foglalt állást a felperes felelősségéről és a bekövetkezett jogsértésről.

A fenti okfejtésből ugyanis az is következik, hogy Rttv. 25. §-a szerinti jogsértés megállapítása nem mellőzhető azon okból, hogy az Rttv. 2. § 44. pontja szerinti

támogatást a külső gyártásban készült műsorszám gyártója kapta. Ellenkező értelmezés - erre az alperes helyesen hivatkozott - minden olyan esetben, amikor a sugárzott műsorszám harmadik személytől származik az Rttv. szabályainak teljes félértékelését jelentené.

Mindezekre figyelemmel a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. § (2) bekezdése értelmében helybenhagyta.

A felperes a Pp. 78. § (1), (2) bekezdése és 79. § (1) bekezdése alapján köteles az alperes másodfokú perkötségének megfizetésére.

A fellebbezési illetéket a felperes az Rttv. 141. §-ának (5) bekezdésén alapuló teljes személyes illetékmentessége folytán, a 6/1986. (VI.26.) IM. rendelet 14. §-a alapján az állam viseli.

Budapest, 2007. március 28. napján

Dr. Sára Katalin s.k. a tanács elnöke, Dr. Szőke Mária s.k. előadó bíró,
Dr. Páldy Zsuzsanna s.k. bíró

A kiadmány hitelül:
írnok

